

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Casuum reseruatio suos gradus obtinet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

sequentia feria: seu quouis alio modo fictio cambii fiat. Et haec sunt maii festè iniqua: quum verè sit ibi contractus mutui cum tali interesse.

Quædam verò sunt quibus pecunia Romæ data per literas cambii solvitur alibi. Et haec sunt licita si seruato solito, moderato tamen lucro nummulariorum sunt. Quædam deinceps sunt cambia ad minutiū putà quum pro ducato dantur decem argentei, aut econtra. Et in his moderatum quoque lucrum non damnatur; iuxta diuersarum patriarcharum consuetudinem.

Casuum reseruatio suos gradus obtinet.

Casus reseruati sedi apostolicæ clari sunt. Nam sunt soli quos Ecclesiastica censura (hoc est excommunicatio) reseruat apostolicæ sedi, quos infra habes in verbo. Excommunicatio.

Casus verò reseruati Episcopo ambigui sunt. Et propterea sequendo regulam, dimitte incertum, & tene certum. Et nisi priuilegiatus in hoc sis, conformate in qualibet dioceesi consuetudini seu statuto illius Ecclesiæ, quoniam consuetudo dat & tollit iurisdictionem in huiusmodi.

Et scito quòd si excommunicatus ob simoniam, verbi gratia obtinuit à Papa absolutionē ab excommunicatione, poterit confessor simplex ipsum absoluere à peccato simoniae: quia ex quo ratio reseruationis cessat, consequens est ut ipsa reseruatio annexi peccati cesseret. Et similiter si quis semel absolutus est à reseruatis, quamvis inefficaciter quòd ad salutem animæ suæ (putà quia incontritè) potest postea iterum confitendo à simplici confessore absoluī etiam ab illis reseruatis: quia ex quo semel beneficium absolutionis concessum & executioni mandatum est legitimè in foro Ecclesiæ, rationabile est ut non habeatur am-

plius

Chorearum pec.

49

plius pro reseruato : vt potè semel cognitum & iudicatum ante tribunal, cui erat reseruatum.

Chorea quibus casibus licita aut illicita sit.

Chorearum peccatum cautè considerandum est: quoniam choreas ducere ex suo genere non est peccatum. Nam si ex suo genere esset peccatum, semper formaliter loquendo esset peccatum, quod constat esse falsum: nam in nuptiis & publicis lœtitias licetæ sunt choreæ.

Quia igitur choreis peccatum non inest per se, sed per accidens, non sunt damnandæ choreæ. sed accidentia mala quæ à malis abutentibus bono immiscentur. Et quoniam infinita possunt vni accidere, extra rationem scientificæ doctrinæ est de accidentiis docere.

Propter instructionem tamen pusillorum scito, quod ex tempore (prout à die festo) chorea nō fit mortalis: quia non est opus seruile, immo imprudenter arcentur à choreis rustici festis diebus chorizare assueti: qui nisi occuparentur choreis, vacarent otio & malis machinationibus perturbatiuis rei publicæ. Et simile est de similibus iudicium.

Ex frequentia quoque chorea non fit mortalis, ut patet: sicut nec frequentia conuiuii facit illud mortale.

Ex periculo vero prouocationis ad libidinem, unusquisque seipsum mensurēt, & videat si exponit se periculo. Ego ex genere actus periculum nō cognosco: quoniam actus choreæ non est libidinis, sed lœtitiae. Et propterea si ex qualitate personæ periculum aliqui imminet, prouideat sibi sicut debet cauere sibi ab aspectu mulieris, si ex aspectu sibi cognoscit imminere periculum. Ex actibus deinde leuitatis, qui quandoque ibi immiscentur (dum aliquis intorquet digitos mulieris cum qua choream duxit) non plus quam veniale.

D

peccatum